

Arrest

nr. 299 745 van 10 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20 E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 juni 2023 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat E. VERSTRAETEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten.

Op 25 augustus 2020 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 maart 2023 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 26 april 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U beweert over de Kameroense nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Mankon, Bamenda. U woonde daar tot u uw secundair onderwijs afrondde. In 1997 ging u naar Zuid-Afrika, waar u in Kaapstad verbleef om er te studeren. U woonde daar ongeveer acht jaar, waarna u terugkeerde naar Kameroen in 2007. U had een asielaanvraag gedaan in Zuid-Afrika en had op basis daarvan ook een verblijf gekregen voor twee jaar. Uw moeder was echter ziek geworden, en daarom keerde u terug naar Kameroen. U bent in 2009 getrouwd, en ging samen met uw echtgenoot in Bertoua, Oostelijke Regio, wonen. Jullie gingen uit elkaar en in 2010 keerde u terug naar uw ouderlijk huis in Bamenda. U had een part time job bij een internationale organisatie, Leeiye, waar u als communicatiepersoneel werkte. In 2012 verhuisde u naar het Verenigd Koninkrijk om daar ook te gaan studeren. U deed een Master in International Communication en Development. De crisis in uw regio begon, maar uw studentenvisum voor het Verenigd Koninkrijk verviel. U verbleef tot juni 2018 illegaal in het Verenigd Koninkrijk. U kon niet terugkeren naar Bamenda, u regelde daarom een visum voor België om te gaan studeren aan de KU Leuven. Voor het visum moest u terugkeren naar Kameroen, wat u deed in juni 2018. U verbleef in Yaoundé om uw verblijf in België te regelen. Op 18 september 2018 kwam u aan in België. U begon uw studies aan de KU Leuven in Anthropology en Development. U sloot zich in België aan bij de organisatie CODE, Collective Associations of Democratic en Patriotic Cameroonians in de Diaspora. U leerde deze organisatie kennen in januari

2019, toen een vriend van u hierover vertelde. Omdat u zelf slachtoffer was van de tweestrijd tussen Engelstalig en Franstalig Kameroen, wilde u een bijdrage leveren voor uw land. U bent lid van hun communicatieteam geworden en u vertaalt artikels van het Frans naar het Engels. Soms nam u ook deel aan demonstraties in Brussel. Op 25 augustus 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, KU Leuven documenten, artikels, uw geboorteakte, foto's van demonstraties, foto's van een begrafenis, bewijs van verblijf van uw zus in de Verenigde Arabische Emiraten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS wijst ten eerste op het feit dat u bijzonder laattijdig bent in uw verzoek tot internationale bescherming. U verklaarde immers dat u vertrokken was uit Bamenda omwille van civiele onrust, en de opstand (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Het CGVS wijst er hierbij op dat u tussen 2012 en 2018 in het Verenigd Koninkrijk verbleef, en dat gedurende ook een periode illegaal (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U hebt nooit een asielaanvraag gedaan in het Verenigd Koninkrijk, naar uw eigen verklaringen omdat u niet van plan was om daar te blijven, en dat u met een diploma wilde terugkeren. Het CGVS wees er dan op dat u wel een tijd illegaal verbleven hebt in het Verenigd Koninkrijk omdat toen de crisis was uitgebroken in het land. U zou toen er over nagedacht hebben om een asielaanvraag te doen, maar u deed het vooralsnog niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). U keerde daarentegen terug naar Kameroen om daar uw visum voor België te regelen. **Het feit dat u in het Verenigd Koninkrijk nooit een verzoek tot internationale bescherming deed, maakt uw beweerde vrees in Kameroen voor 2018 al niet geloofwaardig.** Bijgevolg is het ook niet aannemelijk dat u een gegronde vrees tot vervolging koestert in Kameroen omwille van uw verwantschap met voormalig eerste minister van Kameroen, Simon Achu Achidi. U beweerde immers dat uw familie een doelwit was, ook al tijdens de opstand in 1990 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Simon Achu Achidi was eerste minister tussen 1992 en 1996. U verbleef nog in Kameroen tot 1999, en van 2007 tot 2012 en nog een periode in 2018. Nergens verklaarde u persoonlijke problemen te hebben gehad omwille van uw verwantschap met Simon Achu Achidi. Het CGVS wijst er volledigheidshalve ook nog op dat Simon Achu Achidi overleden is op 4 mei 2021.

Ook wanneer er gekeken wordt naar wanneer u dan uiteindelijk in **België** een verzoek tot internationale bescherming deed, kan het CGVS niets anders dan vaststellen dat u ook hier **bijzonder lang gewacht hebt alvorens een verzoek in te dienen**. U bent ten eerste al in september 2018 aangekomen in België, nadat u beweerdelijk al niet meer kon terugkeren naar Bamenda omwille van de crisis die daar

bezig was. Verder had u ook al vanaf januari 2019 contacten met de organisatie CODE, en nam u al eind 2019 deel aan manifestaties (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17-18). U wachtte echter nog tot 25 augustus 2020 om een verzoek tot internationale bescherming te doen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd naar uw beweegredenen om pas zeer laat een verzoek tot internationale bescherming te doen. U legde uit dat u toen besloten had om te blijven, omdat u geen verandering zag in Kameroen, en dat u al bij CODE was gegaan op dat moment (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Het feit dat u zo lang wachtte met een verzoek tot internationale bescherming in te dienen ondermijnt de ernst van de vrees die u beweerdelijk hebt ten aanzien van uw land van herkomst, ook de vrees die u zou koesteren omwille van uw beweerdelijke lidmaatschap bij CODE.

Ten tweede slaagde u er ook niet in om geloofwaardig te maken dat u effectief op de radar van de Kameroense overheid staat ten gevolge van de handelingen die u hier in België stelde. U kon niet aannemelijk maken dat uw politiek geëngageerde activiteiten in België dermate zichtbaar zijn, of in die mate een impact hebben in uw land van herkomst, dat u door de Kameroense autoriteiten zou worden gevisieerd.

Het CGVS wijst er hieromtrent nog op dat u in Kameroen zelf nooit interesse had in politiek, en dat uw politiek activisme pas zou begonnen zijn in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Bij vertrek uit uw land stond u dus bezwaarlijk bekend als een politieke entiteit of een opposant van het regime.

Het CGVS merkt verder ook op dat u zeer vage verklaringen aflegt over hoe u lid werd van CODE en wanneer u dan begon met deel te nemen aan activiteiten. U beweerde eerst dat u ergens in januari 2019 hoorde van een vriend, O., over een manifestatie waar hij aan zou deelnemen. U had dan ook een vrij weekend, dus u zei dat u ook wel wilde deelnemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U herinnerde zich echter niet meer waar die eerste manifestatie plaatsvond, of wat de aanleiding was van die specifieke manifestatie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U verklaarde dat u ook foto's neerlegde van de eerste keer dat u deelnam aan een manifestatie, en dat die foto's genomen werden in 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Echter, op de foto's die u aanwees, draagt u een mondkmasker (dus post-covid 2020), en een plakkaat met de vermelding van een manifestatie op 19 september 2020. Deze foto's kunnen dus onmogelijk van uw beweerdelijke eerste manifestatie in 2019 zijn. U paste vervolgens uw verklaringen aan en legde uit dat u wel met O. sprak in 2019, maar dat u in 2019 niet deelnam aan een betoging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). **Het feit dat u in 2019 niet deelnam aan een betoging, maakt uw bewering in januari 2019 aangesproken te zijn geweest door O. over een betoging, en vervolgens te zijn gaan deelnemen aan een betoging, al niet geloofwaardig.** U paste uw verklaringen aan door te zeggen dat u wel met hem sprak over CODE in 2019, maar niet over een manifestatie. Vervolgens kon u niet meer vertellen wanneer het gesprek met O. over CODE plaatsvond, ergens in 2019, waar u eerst nog januari 2019 zei. Het feit dat u niet kon plaatsen in tijd en ruimte hoe u effectief lid werd van CODE, doet grote vraagtekens rijzen bij uw actieve betrokkenheid bij deze organisatie.

Wanneer er gekeken wordt naar uw activiteiten met CODE, merkt het CGVS op dat die eerder beperkt zijn in de tijd. U legde een heel aantal artikels neer, gepubliceerd op de website van CODE, en op Camer, waar u aan geschreven zou hebben. Deze artikels werden allemaal gepubliceerd tussen 12 augustus 2020 (CODE : CODE calls once again for justice after journalist Samuel Wazizi's death) en 12 oktober 2020 (CODE: Des associations de la diaspora camerounaise condamnent les atrocités dans le NOSO du Cameroun). Een laatste artikel van u werd beweerdelijk gepubliceerd in krant Le Messenger op 9 april 2021. Een simpele opzoeking geeft ook aan dat uw laatste publicatie op de website van CODE dateert van 1 januari 2021. Het is dus ten eerste al opmerkelijk dat de artikels die u schreef, voornamelijk dateren van de periode van uw verzoek tot internationale bescherming. Dat wijst al op het **opportunistische karakter van uw beweerde activisme.** Zelf verklaarde u dat u een laatste keer een artikel vertaalde voor CODE vorig jaar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21), waar u dan blijkbaar ook geen kopie van neerlegde gezien bovenstaande vaststellingen. U werd gevraagd hoe het kwam dat u al een jaar niets meer had vertaald, en u legde uit dat u dat niet wist maar dat er momenteel niet veel activiteiten georganiseerd waren door de groep. U legde de oorzaak hiervan bij Covid en een trage opstart na een Covidperiode (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Echter, op het schrijven en vertalen van artikels waren er geen Covid-restricties, het feit dat u dan toch maar zo een beperkte output hebt, is indicatief voor uw motivatie als beweerdelijke opposant. Op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS was u ook niet bezig met iets voor CODE (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Ook de uitnodigingsvideo op Daily Motion, dateert al van drie jaar voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U zou naast deze communicatieactiviteiten ook deelgenomen hebben aan manifestaties, maar ook hier vallen dezelfde opmerkingen te maken. Op alle foto's die u neerlegde met betrekking tot manifestaties draagt u, samen met de andere deelnemers, een mondkmasker, wat deze ook al beperkt van in de coronaperiode. De benaming van de foto's bevat ook een tijdsweergave, de foto's van de demonstraties dateren van tussen 17 juli 2020 en 4 november 2020.

U gaf zelf al aan dat u maar aan vier demonstraties in totaal deelgenomen had, allemaal in de periode rond Covid, maar voordat de restricties de manifestaties niet meer toelieten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). In de periode van 2021, 2022 en begin 2023 zou u niet meer deelgenomen hebben aan enige manifestatie georganiseerd door CODE (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U legde de oorzaak hiervan volledig bij het feit dat de Covid-periode geen manifestaties toeliet. Het CGVS merkt op dat u net wel deelnam aan betogingen in 2020, de periode waar er het minste mogelijk was op vlak van Covid-maatregelen. Zeker voor de periode van 2022, 2023 kunnen strenge Covid-maatregelen niet de reden zijn geweest waarom er geen CODE manifestaties plaatsvonden waar u aan deelnam. U werd hier ook op gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud, u kon enkel verklaren dat u zelf niet oproept tot demonstraties en dat u zelf geen beslissingen maakt tot demonstraties. Dit wijst verder ook op het feit dat u geen voortrekkersrol hebt binnen CODE en zeker niet kan beschouwd worden als een vooraanstaand figuur binnen de organisatie. **Het feit dat u de laatste twee jaar niet meer deelnam aan enige manifestatie hier in België, wijst er op dat uw betrokkenheid opportunistisch en beperkt is, en dat u niet kan gezien worden als een overtuigd opposant tegen het Kameroense regime.**

Het CGVS stelt vast dat uw beweerde activiteiten als opposant ook maar beperkt zichtbaar zijn, deze activiteiten zijn van dermate kleinschalige aard dat niet kan worden aangenomen dat ze bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten. Zo merkt het CGVS ten eerste al op dat uw activisme zich beperkt tot CODE, en u in die hoedanigheid zou deelgenomen hebben aan manifestaties en communicatiewerk zou hebben verricht. Zoals eerder beschreven, waren deze activiteiten al uiterst beperkt in de tijd. Verder beperkt uw activisme zich ook online tot de website van code, Camer, en dan ook in een online versie van de krant Le Messenger van 9 april 2021. U doet geen politieke uitingen op sociale media. De organisatie CODE zou op de tv zender Equinox zijn geweest, maar u werd daar zelf niet in vermeld of getoond (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Ook zou u beweerdelijk video's maken om mensen uit te nodigen voor manifestaties, u zou er zo een vier of vijf gemaakt hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Deze video's werden meestal in besloten communicatiegroepen gestuurd. Hiervan is de zichtbaarheid dus wederom ook eerder beperkt. U toonde tijdens het persoonlijk onderhoud een video van u op Dailymotion die zo een dergelijke uitnodiging zou zijn. De video werd gepubliceerd op het beweerdelijke account van CODE Cameroun, met maar twee video's en verder ook 0 volgers. Het is dus bezwaarlijk een groot en zichtbaar account te noemen. De YouTube video van de manifestatie op 19/09/2020 waarin u te zien was, had op 12 april 2023 maar 52 weergaven, nul likes, en nul reacties (zie foto toegevoegd bij notities persoonlijk onderhoud). U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd wat de reden is dat u denkt dat de overheid weet dat u lid bent van CODE (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U legde uit dat u al in Le Messenger verschenen was en dat de ambassade het zou te weten kunnen komen als het M. T. (oprichter van CODE) oproept om een lijst met leden door te geven. U zou ook coschrijver van artikels zijn online, die zoals eerder beschreven maar beperkt zichtbaar zijn. Wat betreft dat artikel in Le Messenger, verwijst het CGVS ook nog naar de COI Focus over Fiabilité de la presse dd. 28/02/2022, waaruit duidelijk blijkt dat de pers in Kameroen corrupt is, en dat bepaalde artikels op betaling kunnen verschijnen in een krant. Daarenboven legde u ook een kopie neer van de krant Le Messenger, waardoor het CGVS niet in staat was om deze op authenticiteit te beoordelen. Wat betreft de oproeping van de Kameroense ambassade van M. T., betreffen dit evenwel blote beweringen die nergens een objectieve grond vinden. **Uit uw verklaringen kan dan ook allesbehalve dienstig worden afgeleid dat u in Kameroen zou bekend staan als iemand die zich te België actief zou inzetten als opposant tegen de overheid, laat staan dat u hierom vervolging zou dienen te vrezen bij een mogelijke terugkeer naar Kameroen.**

U maakt, bij gebrek aan een uitgesproken, zichtbaar, en actief politiek profiel, niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten u als een bedreiging voor hun politiek systeem zouden beschouwen, en dat ze u, omwille van uw deelname aan demonstraties in België en het vertalen/schrijven van artikels, zouden viseren of vervolgen in geval van een terugkeer naar Kameroen.

Het CGVS merkt ook op dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot uw broers, die volgens u zouden geboren zijn uit het huwelijk van uw vader met een andere vrouw (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). In uw verklaringen voor DVZ verklaarde u dat uw broers A.V.N., en A.C.N. heten. Echter, wanneer u op het CGVS gevraagd werd naar hun namen gaf u de volgende verklaringen: "Ik ken enkel de naam van een, A.V.. En de andere ken ik niet. De andere hoorde ik dat A.G. is, ik ben niet zeker, ik zeg wat ik weet." (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Het is dus al merkwaardig dat u een heel andere naam geeft voor uw tweede broer, C. en G. U hebt er verder beweerdelijk geen idee van waar uw broers zich bevinden, van V. weet u te zeggen dat de laatste plaats waar u wist dat hij was, Bamenda was, en dat u niet weet of hij ooit buiten Kameroen is geweest. Voor DVZ had u echter als woonplaats voor V. verklaard dat hij in Atlanta, U.S.A. verbleef. U werd hier mee geconfronteerd,

maar u kon enkel uitleggen dat uw oom, A.G., in de Verenigde Staten verbleef, en niet V.. Dat is echter nog geen verklaring waarom er uitdrukkelijk langs de naam van uw broer, V., geschreven stond dat hij in Atlanta verbleef. Bovendien werd u bij DVZ ook niet gevraagd over uw oom, A.G.. Van uw andere broer zou u zeker geen idee hebben van waar hij momenteel verblijft, u had hem zelfs nog nooit ontmoet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Echter, bij DVZ had u verklaard dat u een broer had, C., die in 2009 of 2010 overleden was. Nergens in uw verklaringen voor het CGVS herhaalde u dat u een broer hebt, die overleden is. Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw naaste familieleden, is nefast voor de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook wat betreft uw zussen liet u het na om duidelijkheid te scheppen over hun verblijfsplaatsen na uw vertrek. U beweerde dat u van uw zus E. al een jaar niets meer gehoord had, maar dat ze in Nigeria zou zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Het CGVS merkt op dat u recent nog reageerde op een foto geplaatst door het facebookprofiel genaamd E.A.F., waarvan u aangaf dat het de Facebookpagina van uw zus was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Het was diezelfde zus E., waarvan u beweerde dat ze naar Nigeria vluchtte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U reageerde: "My family my strength and pillar of support" en ze antwoordde: "Oh yes bigsis.love you all somuch". U had dus wel nog recenter contact met haar dan dat u initieel toegaf. Wanneer het CGVS u hierop wees, bleef u echter volhouden dat u uw zus al een jaar niet sprak, en dat u niet weet wie haar Facebookpagina beheert (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Gevraagd waarom iemand anders haar Facebookpagina zou beheren legde u uit dat u het niet weet, dat u die vragen niet kan beantwoorden. Gezien de inhoud van de interactie tussen jullie beide profielen, is het weinig geloofwaardig dat u dan nu opeens beweert dat haar profiel misschien niet door haar beheerd zou worden. Op het moment van opmaak van de beslissing is het profiel van E.A.F. niet meer beschikbaar. **Het CGVS kan niet anders dan concluderen dat u essentiële informatie met betrekking tot uw profiel achterhoudt.**

Wat betreft de overige documenten die u neerlegde, die nog niet supra besproken werden, hebben deze geen betrekkingen op de vaststellingen gedaan in deze beslissing. Het CGVS betwist niet dat u over de Kameroense nationaliteit beschikt, of dat u studeerde aan de KU Leuven. Hetzelfde geldt voor het feit dat uw zus een tijd in de Verenigde Arabische Emiraten verblijft of verbleven heeft.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeernd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie"** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen,] waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de 'ghosttownoperaties' en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in het Franstalige deel van Kameroen vestigt.

Het CGVS wijst er hieromtrent al op dat u zelf al verbleven hebt in het Franstalige deel van Kameroen. U woonde tijdens uw huwelijk in 2009 en 2010 in de Oostelijke Regio (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U hebt daar gewerkt als een kassierster van een MTN outlet dealer (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Toen u in juni 2018 terugkeerde van het Verenigd Koninkrijk naar Kameroen, verbleef u ook in Yaoundé tot september 2018 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). U bent verder ook hoogopgeleid, u studeerde aan de universiteit in Zuid-Afrika, deed een master in het Verenigd Koninkrijk en een master aan de KU Leuven in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U woonde in verschillende landen en was telkens in staat om daar een leven op te bouwen, te studeren en werk te vinden. U verklaarde Frans te spreken, en het feit dat u artikels naar het Engels kon vertalen uit het Frans, toonde dit ook aan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5).

U werd gevraagd of het voor u mogelijk was om in het Franstalige deel van Kameroen te gaan wonen. U verklaarde dat u daar niemand kende en daar niet gewoond hebt, Bamenda is uw thuis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U weet niet of het daar veilig is en of ze u zouden verwelkomen daar. Het CGVS wijst er op dat, zoals hierboven al vermeld werd, u vroeger wel al in het Franstalige deel woonde, al was dat voor de Engelstalige crisis. U bracht geen elementen aan die aantoonde dat u dat niet opnieuw zou kunnen doen.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 5 april 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van

het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1, (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoekster voegt de volgende stukken bij haar verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

“1. *Beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van het Commissariaat- Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 27/04/2023 en ter kennis gegeven op 27/04/2023 ;*

2. *Schrijven buurman O. dd. 13/05/2023 ;*

3. *Attest CODE van 22/05/2023 ;*

4. *Persartikel GAZETI, « La diaspora combattante Camerounaise de Belgique dénonce le discours « raciste » du Président Tunisien contre les migrants » , 24/02/2023 <https://gazeti237.com/la-diaspora-combattante-camerounaise-de-belgique-denonce-le-discours-raciste-du-president-tunisien-contre-les-migrants/> ;*

5. *Persartikel Camer « BELGIQUE : ASSASSINAT DU JOURNALISTE MARTINEZ ZOGO: LA DIASPORA COMBATTANTE APPELLE À LA MOBILISATION GÉNÉRALE : BELGIUM », 23/01/2023, <https://www.camer.be/mobile/93818/34:31/belgique-assassinat-du-journaliste-martinez-zogo-la-diaspora-combattante-appelle-a-la-mobilisation-generale-belgium.html> ;*

6. *Persartikel ICE Cemac « Affaire Franlin Nyamsi Wa Kamerun Africa : Le CODE Dénonce L'attitude De La France », 30/03/2023, <https://www.icicemac.com/2023/03/30/affaire-franlin-nyamsi-wa-kamerun-africa-le-code-denonce-lattitude-de-la-france/> ;*

7. *Blogartikel CODE, « Affaire Nathalie Yamb : la diaspora Camerounaise Combattante de Belgique dénonce l'attitude de la France » 19/10/2022, <http://lecode.canalblog.com/archives/2022/10/20/39675971.html#> ;*

8. *Blogartikel CODE, « 13 septembre 1958-13 septembre 2022: Hommage de la diaspora Camerounaise combattante de Belgique à Ruben Um Nyobe », 13/09/2022, <http://lecode.canalblog.com/archives/2022/09/13/39628561.html#> ;*

9. *Blogartikel CODE, « Depuis Bruxelles, le CODE souhaite un mauvais séjour au Cameroun à Emmanuel Macron », 22/07/2022, <http://lecode.canalblog.com/archives/2022/07/23/39568072.html#> ;*

10. *Blogartikel CODE: “Voeux de nouvel an du CODE au peuple Camerounais: L'année 2023 sera l'année d'une mobilisation générale”, <http://lecode.canalblog.com/archives/2023/01/04/39768588.html#> ;*

11. *Persartikel Gazeti, « Déclaration de la diaspora camerounaise combattante à l'occasion de le Journée mondiale de la liberté de la presse », 03/05/2023, <https://gazeti237.com/declaration-de-la-diaspora-camerounaise-combattante-a-loccasion-de-le-journee-mondiale-de-la-liberte-de-la-presse/>*

12. *Cameroon's Worsening Anglophone Crisis Calls for Strong Measures”, <https://www.crisisgroup.org/africa/central-africa/cameroon/130-cameroon-worsening-anglophone-crisis-calls-strong-measures>, 19 octobre 2017;*

13. *Cameroon's Biya Orders Enforcement of Bilingualism Law”, <https://www.voanews.com/a/cameroon-s-biya-orders-enforcement-of-bilingualism-law-/6775131.html> 04/10/2022 ;*

14. *Cameroon, Country Report : Risk level High”, <https://crisis24.garda.com/insights-intelligence/intelligence/country-reports/cameroon> ;*

15. *COI-focus, « CAMEROUN Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays », https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_le_traitement_reserve_par_les_utorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays_20220516.pdf , 16 mai 2022 ;”*

3. De nota met opmerkingen

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekster verklaart Kameroen te hebben verlaten in het kader van haar studies. In België sloot zij zich aan bij de *Collective Associations of Democratic and Patriotic Cameroonians in Diaspora* (hierna: de CODE). Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden nood aan internationale bescherming. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoekster laattijdig om internationale bescherming verzocht, temeer daar zij niet aannemelijk maakt dat zij voorafgaand aan haar komst naar België ten aanzien van haar land van herkomst, Kameroen, nood had aan internationale bescherming:

"Het CGVS wijst ten eerste op het feit dat u bijzonder laattijdig bent in uw verzoek tot internationale bescherming. U verklaarde immers dat u vertrokken was uit Bamenda omwille van civiele onrust, en de opstand (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Het CGVS wijst er hierbij op dat u tussen 2012 en 2018 in het Verenigd Koninkrijk verbleef, en dat gedurende ook een periode illegaal (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U hebt nooit een asielaanvraag gedaan in het Verenigd Koninkrijk, naar uw eigen verklaringen omdat u niet van plan was om daar te blijven, en dat u met een diploma wilde terugkeren. Het CGVS wees er dan op dat u wel een tijd illegaal verbleven hebt in het Verenigd Koninkrijk omdat toen de crisis was uitgebroken in het land. U zou toen er over nagedacht hebben om een asielaanvraag te doen, maar u deed het vooralsnog niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). U keerde daarentegen terug naar Kameroen om daar uw visum voor België te regelen. Het feit dat u in het Verenigd Koninkrijk nooit een verzoek tot internationale bescherming deed, maakt uw beweerde vrees in Kameroen voor 2018 al niet geloofwaardig. Bijgevolg is het ook niet aannemelijk dat u een gegronde vrees tot vervolging koestert in Kameroen omwille van uw verwantschap met voormalig eerste minister van Kameroen, Simon Achu Achidi. U beweerde immers

dat uw familie een doelwit was, ook al tijdens de opstand in 1990 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Simon Achu Achidi was eerste minister tussen 1992 en 1996. U verbleef nog in Kameroen tot 1999, en van 2007 tot 2012 en nog een periode in 2018. Nergens verklaarde u persoonlijke problemen te hebben gehad omwille van uw verwantschap met Simon Achu Achidi. Het CGVS wijst er volledigheidshalve ook nog op dat Simon Achu Achidi overleden is op 4 mei 2021.

Ook wanneer er gekeken wordt naar wanneer u dan uiteindelijk in **België** een verzoek tot internationale bescherming deed, kan het CGVS niets anders dan vaststellen dat u ook hier **bijzonder lang gewacht hebt alvorens een verzoek in te dienen**. U bent ten eerste al in september 2018 aangekomen in België, nadat u beweerdelijk al niet meer kon terugkeren naar Bamenda omwille van de crisis die daar bezig was. Verder had u ook al vanaf januari 2019 contacten met de organisatie CODE, en nam u al eind 2019 deel aan manifestaties (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17-18). U wachtte echter nog tot 25 augustus 2020 om een verzoek tot internationale bescherming te doen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd naar uw beweegredenen om pas zeer laat een verzoek tot internationale bescherming te doen. U legde uit dat u toen besloten had om te blijven, omdat u geen verandering zag in Kameroen, en dat u al bij CODE was gegaan op dat moment (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Het feit dat u zo lang wachtte met een verzoek tot internationale bescherming in te dienen ondermijnt de ernst van de vrees die u beweerdelijk hebt ten aanzien van uw land van herkomst, ook de vrees die u zou koesteren omwille van uw beweerdelijke lidmaatschap bij CODE.”;

(ii) verzoekster niet aantoont dat zij omwille van haar politiek activisme in België voor de CODE ingeval van terugkeer naar Kameroen door de Kameroense zal worden gevisieerd, omdat:

(a) verzoekster verklaart dat zij in Kameroen nooit enige politieke interesse had en dat haar politiek activisme pas in België is begonnen, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zij voorafgaand aan haar komst naar België door de Kameroense autoriteiten als een politiek activist en/of een opposant van het regime gekend zou zijn;

(b) verzoekster vage en uiteenlopende verklaringen aflegt over de wijze waarop zij lid werd van de CODE en begon met deelnemen aan activiteiten:

“Het CGVS merkt verder ook op dat u zeer vage verklaringen aflegt over hoe u lid werd van CODE en wanneer u dan begon met deel te nemen aan activiteiten. U beweerde eerst dat u ergens in januari 2019 hoorde van een vriend, O., over een manifestatie waar hij aan zou deelnemen. U had dan ook een vrij weekend, dus u zei dat u ook wel wilde deelnemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U herinnerde zich echter niet meer waar die eerste manifestatie plaatsvond, of wat de aanleiding was van die specifieke manifestatie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U verklaarde dat u ook foto's neerlegde van de eerste keer dat u deelnam aan een manifestatie, en dat die foto's genomen werden in 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Echter, op de foto's die u aanwees, draagt u een mondkapje (dus post-covid 2020), en een plakkaat met de vermelding van een manifestatie op 19 september 2020. Deze foto's kunnen dus onmogelijk van uw beweerdelijke eerste manifestatie in 2019 zijn. U paste vervolgens uw verklaringen aan en legde uit dat u wel met O. sprak in 2019, maar dat u in 2019 niet deelnam aan een betoging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). **Het feit dat u in 2019 niet deelnam aan een betoging, maakt uw bewering in januari 2019 aangesproken te zijn geweest door O. over een betoging, en vervolgens te zijn gaan deelnemen aan een betoging, al niet geloofwaardig.** U paste uw verklaringen aan door te zeggen dat u wel met hem sprak over CODE in 2019, maar niet over een manifestatie. Vervolgens kon u niet meer vertellen wanneer het gesprek met O. over CODE plaatsvond, ergens in 2019, waar u eerst nog januari 2019 zei. Het feit dat u niet kon plaatsen in tijd en ruimte hoe u effectief lid werd van CODE, doet grote vraagtekens rijzen bij uw actieve betrokkenheid bij deze organisatie.”;

(c) verzoeksters engagement voor de CODE beperkt is in de tijd alsook wat betreft kwantiteit, hetgeen aantoont dat zij geenszins een hooggeplaatste functie inneemt en/of als een vooraanstaande figuur dient te worden beschouwd:

“Wanneer er gekeken wordt naar uw activiteiten met CODE, merkt het CGVS op dat die eerder beperkt zijn in de tijd. U legde een heel aantal artikels neer, gepubliceerd op de website van CODE, en op Camer, waar u aan geschreven zou hebben. Deze artikels werden allemaal gepubliceerd tussen 12 augustus 2020 (CODE : CODE calls once again for justice after journalist Samuel Wazizi's death) en 12 oktober 2020 (CODE: Des associations de la diaspora camerounaise condamnent les atrocités dans le NOSO du Cameroun). Een laatste artikel van u werd beweerdelijk gepubliceerd in krant Le Messenger op 9 april 2021. Een simpele opzoeking geeft ook aan dat uw laatste publicatie op de website van

CODE dateert van 1 januari 2021. Het is dus ten eerste al opmerkelijk dat de artikels die u schreef, voornamelijk dateren van de periode van uw verzoek tot internationale bescherming. Dat wijst al op het **opportunistische karakter van uw beweerde activisme**. Zelf verklaarde u dat u een laatste keer een artikel vertaalde voor CODE vorig jaar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21), waar u dan blijkbaar ook geen kopie van neerlegde gezien bovenstaande vaststellingen. U werd gevraagd hoe het kwam dat u al een jaar niets meer had vertaald, en u legde uit dat u dat niet wist maar dat er momenteel niet veel activiteiten georganiseerd waren door de groep. U legde de oorzaak hiervan bij Covid en een trage opstart na een Covidperiode (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Echter, op het schrijven en vertalen van artikels waren er geen Covid-restricties, het feit dat u dan toch maar zo een beperkte output hebt, is indicatief voor uw motivatie als beweerdelijke opposant. Op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS was u ook niet bezig met iets voor CODE (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Ook de uitnodigingsvideo op Daily Motion, dateert al van drie jaar voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U zou naast deze communicatieactiviteiten ook deelgenomen hebben aan manifestaties, maar ook hier vallen dezelfde opmerkingen te maken. Op alle foto's die u neerlegde met betrekking tot manifestaties draagt u, samen met de andere deelnemers, een mondkapje, wat deze ook al beperkt van in de coronaperiode. De benaming van de foto's bevat ook een tijdsweergave, de foto's van de demonstraties dateren van tussen 17 juli 2020 en 4 november 2020. U gaf zelf al aan dat u maar aan vier demonstraties in totaal deelgenomen had, allemaal in de periode rond Covid, maar voordat de restricties de manifestaties niet meer toelieten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). In de periode van 2021, 2022 en begin 2023 zou u niet meer deelgenomen hebben aan enige manifestatie georganiseerd door CODE (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U legde de oorzaak hiervan volledig bij het feit dat de Covid-periode geen manifestaties toeliet. Het CGVS merkt op dat u net wel deelnam aan betogingen in 2020, de periode waar er het minste mogelijk was op vlak van Covid-maatregelen. Zeker voor de periode van 2022, 2023 kunnen strenge Covid-maatregelen niet de reden zijn geweest waarom er geen CODE manifestaties plaatsvonden waar u aan deelnam. U werd hier ook op gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud, u kon enkel verklaren dat u zelf niet oproept tot demonstraties en dat u zelf geen beslissingen maakt tot demonstraties. Dit wijst verder ook op het feit dat u geen voortrekkersrol hebt binnen CODE en zeker niet kan beschouwd worden als een vooraanstaand figuur binnen de organisatie. **Het feit dat u de laatste twee jaar niet meer deelnam aan enige manifestatie hier in België, wijst er op dat uw betrokkenheid opportunistisch en beperkt is, en dat u niet kan gezien worden als een overtuigd opposant tegen het Kameroense regime.**";

(d) verzoeksters beweerdde activiteiten als opposant van een dermate beperkte zichtbaarheid zijn dat niet kan worden aangenomen dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn:

"Het CGVS stelt vast dat uw beweerdde activiteiten als opposant ook maar beperkt zichtbaar zijn, deze activiteiten zijn van dermate kleinschalige aard dat niet kan worden aangenomen dat ze bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten. Zo merkt het CGVS ten eerste al op dat uw activisme zich beperkt tot CODE, en u in die hoedanigheid zou deelgenomen hebben aan manifestaties en communicatiewerk zou hebben verricht. Zoals eerder beschreven, waren deze activiteiten al uiterst beperkt in de tijd. Verder beperkt uw activisme zich ook online tot de website van code, Camer, en dan ook in een online versie van de krant Le Messenger van 9 april 2021. U doet geen politieke uittalingen op sociale media. De organisatie CODE zou op de tv zender Equinox zijn geweest, maar u werd daar zelf niet in vermeld of getoond (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Ook zou u beweerdelijk video's maken om mensen uit te nodigen voor manifestaties, u zou er zo een vier of vijf gemaakt hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Deze video's werden meestal in besloten communicatiegroepen gestuurd. Hiervan is de zichtbaarheid dus wederom ook eerder beperkt. U toonde tijdens het persoonlijk onderhoud een video van u op Dailymotion die zo een dergelijke uitnodiging zou zijn. De video werd gepubliceerd op het beweerdelijke account van CODE Cameroun, met maar twee video's en verder ook 0 volgers. Het is dus bezwaarlijk een groot en zichtbaar account te noemen. De YouTube video van de manifestatie op 19/09/2020 waarin u te zien was, had op 12 april 2023 maar 52 weergaven, nul likes, en nul reacties (zie foto toegevoegd bij notities persoonlijk onderhoud). U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd wat de reden is dat u denkt dat de overheid weet dat u lid bent van CODE (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U legde uit dat u al in Le Messenger verschenen was en dat de ambassade het zou te weten kunnen komen als het M. T. (oprichter van CODE) oproept om een lijst met leden door te geven. U zou ook coschrijver van artikels zijn online, die zoals eerder beschreven maar beperkt zichtbaar zijn. Wat betreft dat artikel in Le Messenger, verwijst het CGVS ook nog naar de COI Focus over Fiabilité de la presse dd. 28/02/2022, waaruit duidelijk blijkt dat de pers in Kameroen corrupt is, en dat bepaalde artikels op betaling kunnen verschijnen in een krant. Daarenboven legde u ook een kopie neer van de krant Le Messenger, waardoor

het CGVS niet in staat was om deze op authenticiteit te beoordelen. Wat betreft de oproeping van de Kameroense ambassade van M. T., betreffen dit evenwel blote beweringen die nergens een objectieve grond vinden. **Uit uw verklaringen kan dan ook allesbehalve dienstig worden afgeleid dat u in Kameroen zou bekend staan als iemand die zich te België actief zou inzetten als opposant tegen de overheid, laat staan dat u hierom vervolging zou dienen te vrezen bij een mogelijke terugkeer naar Kameroen.**

U maakt, bij gebrek aan een uitgesproken, zichtbaar, en actief politiek profiel, niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten u als een bedreiging voor hun politiek systeem zouden beschouwen, en dat ze u, omwille van uw deelname aan demonstraties in België en het vertalen/schrijven van artikels, zouden viseren of vervolgen in geval van een terugkeer naar Kameroen.”;

(iii) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar familieleden, hetgeen aantoonde dat zij de asielinstanties geen duidelijk zicht biedt op haar profiel, wat op zijn beurt afbreuk doet aan haar algehele geloofwaardigheid:

“Het CGVS merkt ook op dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot uw broers, die volgens u zouden geboren zijn uit het huwelijk van uw vader met een andere vrouw (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). In uw verklaringen voor DVZ verklaarde u dat uw broers A.V.N., en A.C.N. heten. Echter, wanneer u op het CGVS gevraagd werd naar hun namen gaf u de volgende verklaringen: “Ik ken enkel de naam van een, A.V.. En de andere ken ik niet. De andere hoorde ik dat A.G. is, ik ben niet zeker, ik zeg wat ik weet.” (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Het is dus al merkwaardig dat u een heel andere naam geeft voor uw tweede broer, C. en G. U hebt er verder beweerdelijk geen idee van waar uw broers zich bevinden, van V. weet u te zeggen dat de laatste plaats waar u wist dat hij was, Bamenda was, en dat u niet weet of hij ooit buiten Kameroen is geweest. Voor DVZ had u echter als woonplaats voor V. verklaard dat hij in Atlanta, U.S.A. verbleef. U werd hier mee geconfronteerd, maar u kon enkel uitleggen dat uw oom, A.G., in de Verenigde Staten verbleef, en niet V.. Dat is echter nog geen verklaring waarom er uitdrukkelijk langs de naam van uw broer, V., geschreven stond dat hij in Atlanta verbleef. Bovendien werd u bij DVZ ook niet gevraagd over uw oom, A.G.. Van uw andere broer zou u zeker geen idee hebben van waar hij momenteel verblijft, u had hem zelfs nog nooit ontmoet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Echter, bij DVZ had u verklaard dat u een broer had, C., die in 2009 of 2010 overleden was. Nergens in uw verklaringen voor het CGVS herhaalde u dat u een broer hebt, die overleden is. Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw naaste familieleden, is nefast voor de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook wat betreft uw zussen liet u het na om duidelijkheid te scheppen over hun verblijfsplaatsen na uw vertrek. U beweerde dat u van uw zus E. al een jaar niets meer gehoord had, maar dat ze in Nigeria zou zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Het CGVS merkt op dat u recent nog reageerde op een foto geplaatst door het facebookprofiel genaamd E.A.F., waarvan u aangaf dat het de Facebookpagina van uw zus was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Het was diezelfde zus E., waarvan u beweerde dat ze naar Nigeria vluchtte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U reageerde: “My family my strength and pillar of support” en ze antwoordde: “Oh yes bigsis.love you all somuch”. U had dus wel nog recenter contact met haar dan dat u initieel toegaf. Wanneer het CGVS u hierop wees, bleef u echter volhouden dat u uw zus al een jaar niet sprak, en dat u niet weet wie haar Facebookpagina beheert (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Gevraagd waarom iemand anders haar Facebookpagina zou beheren legde u uit dat u het niet weet, dat u die vragen niet kan beantwoorden. Gezien de inhoud van de interactie tussen jullie beide profielen, is het weinig geloofwaardig dat u dan nu opeens beweert dat haar profiel misschien niet door haar beheerd zou worden. Op het moment van opmaak van de beslissing is het profiel van E.A.F. niet meer beschikbaar. **Het CGVS kan niet anders dan concluderen dat u essentiële informatie met betrekking tot uw profiel achterhoudt.”;**

(iv) de overige door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

“Wat betreft de overige documenten die u neerlegde, die nog niet supra besproken werden, hebben deze geen betrekkingen op de vaststellingen gedaan in deze beslissing. Het CGVS betwist niet dat u over de Kameroense nationaliteit beschikt, of dat u studeerde aan de KU Leuven. Hetzelfde geldt voor het feit dat uw zus een tijd in de Verenigde Arabische Emiraten verblijft of verbleven heeft.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Met betrekking tot haar politiek activisme in België bij de CODE verduidelijkt verzoekster vooreerst dat zij deze organisatie in 2019 leerde kennen via haar buurman O., die haar aansprak over een manifestatie in 2020. Zij stelt dat zij formeel is dat er geen manifestatie was in 2019, maar wel in 2020. Zij verwijst hiertoe naar het bij haar verzoekschrift gevoegde attest van haar buurman (stuk 2), waarin ook wordt bevestigd dat zij nog steeds een actief lid is van CODE. Verder geeft verzoekster de weblinks van verschillende artikels waaraan zij voor CODE meewerkte, die dateren van de periode van 22 juli 2022 tot 3 mei 2023 (verzoekschrift, stukken 4-11). Zij meent dat hieruit blijkt dat zij wel degelijke actieve en zichtbare activiteiten voor CODE in België uitvoert, waardoor zij een risico loopt ingeval van terugkeer naar Kameroen. Er is volgens haar geen sprake van 'opportunistisch activisme' in haar hoofde. Zij verwijst ook naar het bij haar verzoekschrift gevoegde attest van de oprichter van CODE in België (stuk 3), die stelt dat zij nog steeds een actief lid is en dat de organisatie in 2021 en 2022 minder grote evenementen heeft georganiseerd. Voorts herhaalt verzoekster haar verklaringen afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen inzake haar familie. Zij benadrukt dat zij een grote familie heeft, dat haar vader verschillende echtgenotes had en dat de familie van haar vader polygaam is. Zij meent dat er niet kan worden aangenomen dat zij informatie zou trachten achterhouden en dat de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing getuigt van een vooringenomenheid in hoofde van de commissaris-generaal.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen op pertinente wijze als volgt antwoordt op het voormelde verweer uit verzoeksters verzoekschrift:

"2.1.4.1 Verzoekende partij legt een attest neer van haar buurman O. om aan te tonen dat zij nog steeds een actief lid is van CODE (stuk 2 bij het verzoekschrift). Dit betreft echter een schrijven dat geen enkele objectieve bewijswaarde heeft daar het een schrijven van een particulier persoon betreft. Dergelijke getuigenissen kunnen bijgevolg door eender wie worden opgesteld zonder enig begin van bewijs te vormen wat betreft de inhoud van dergelijke verklaringen. Ook aan het attest opgesteld door de oprichter van CODE (stuk 3 bij het verzoekschrift), M. T., kan slechts een zeer geringe bewijswaarde worden toegedicht. Het gaat, gezien de inhoud en de datum van opstelling, duidelijk om een attest opgesteld op vraag van verzoekende partij in kader van haar verzoek om internationale bescherming en meer bepaald nadat zij reeds een weigeringsbeslissing had ontvangen. Het attest stelt dat verzoekster een zeer actief lid is binnen CODE maar concretiseert dit niet en kan dus geenszins een ander licht doen schijnen op de talrijke vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende verzoekende partij haar beperkt en weinig zichtbaar activisme. Ook de loutere stelling dat er omwille van de COVID-pandemie geen activiteiten werden georganiseerd in 2021 en 2022 verklaart geenszins hoe verzoekster dan wel kon deelnemen aan manifestaties in 2020, het jaar met de meest strenge covid-maatregelen. Het gegeven dat er nog wel activiteiten in 2020 werden georganiseerd maar niet in 2021 en 2022 omwille van COVIDmaatregelen is allesbehalve logisch en wordt op geen enkele wijze toegelicht door het attest. De neergelegde attesten slagen er bijgevolg niet in afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

2.1.4.2 Verzoekende partij stelt dat zij nog aan verscheidene, recentere artikels heeft meegewerkt om haar activisme aan te tonen. Verzoekster toont met deze verschillende artikels, waar zij slechts bij een deel ervan bij naam wordt genoemd, echter nog steeds niet aan dat zij een dermate zichtbare rol had binnen CODE waardoor de autoriteiten van Kameroen op de hoogte zouden zijn van haar activisme. Het gaat om verschillende blogartikels op een kleinschalige website van een Kameroense diaspora-organisatie waarvan geenszins werd aangetoond dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Verzoekster verklaarde bovendien zelf dat zij een laatste artikel in 2022 had vertaald (NPO p. 21) en maakte tijdens het persoonlijk onderhoud geen enkele melding van recentere artikels in 2023. Zij verklaarde nadrukkelijk dat er momenteel niet veel activiteiten georganiseerd werden omwille van

een trage opstart na COVID wanneer haar werd gevraagd waarom zij recent niet aan artikels had meegewerkt (NPO p. 21). Het is dan ook enigszins bevreemdend dat zij in haar verzoekschrift plots naar vijf artikels die gepubliceerd werden in 2023 kan verwijzen terwijl zij eerder nadrukkelijk verklaarde geen recente vertalingen te hebben gedaan of aan andere activiteiten voor CODE te hebben deelgenomen. De verwijzing naar de COVID-pandemie werd reeds in onderhavige verweernota én in de bestreden beslissing besproken. Deze verklaring heft ook geenszins de tegenstrijdigheid op betreffende de periode van verzoekster haar laatste wapenfeiten voor de organisatie. Gezien het geheel van vaststellingen in de bestreden beslissing in combinatie met de tegenstrijdige verklaringen van verzoekster in haar verzoekschrift kan dergelijke verwijzing naar enkele blogartikels niet zonder meer afbreuk doen aan de conclusie dat verzoekster haar activisme gering en slechts beperkt zichtbaar is.

2.1.4.3 Waar verzoekster voor het overige in haar verzoekschrift een aanvulling/verduidelijking geeft op haar eerdere verklaringen, met name dat haar buurman haar aansprak over de manifestatie die in 2020 (en dus niet in 2019) plaatsvond merkt verweerder op dat het hier gaat om post factum –verklaringen. Zij geeft bovendien geen enkele duiding waarom zij deze zaken niet gedurende het persoonlijk onderhoud heeft verteld. Ook de verwijzing naar de uitgebreide verklaringen betreffende haar familieleden heffen geenszins de door het CGVS vastgestelde tegenstrijdigheden op.”

De Raad herneemt deze uiteenzetting uit verweerders nota met opmerkingen en maakte deze tot de zijne.

De door verzoekster bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 12-15) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

- b) *foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
c) *ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Kameroen zou hebben gekend.

7.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende:

"Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie"** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde

“Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen,] waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in het Franstalige deel van Kameroen vestigt.

Het CGVS wijst er hieromtrent al op dat u zelf al verbleven hebt in het Franstalige deel van Kameroen. U woonde tijdens uw huwelijk in 2009 en 2010 in de Oostelijke Regio (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U hebt daar gewerkt als een kassierster van een MTN outlet dealer (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Toen u in juni 2018 terugkeerde van het Verenigd Koninkrijk naar Kameroen, verbleef u ook in Yaoundé tot september 2018 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). U bent verder ook hoogopgeleid, u studeerde aan de universiteit in Zuid-Afrika, deed een master in het Verenigd Koninkrijk en een master aan de KU Leuven in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U woonde in verschillende landen en was telkens in staat om daar een leven op te bouwen, te studeren en werk te vinden. U verklaarde Frans te spreken, en het feit dat u artikels naar het Engels kon vertalen uit het Frans, toonde dit ook aan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5).

U werd gevraagd of het voor u mogelijk was om in het Franstalige deel van Kameroen te gaan wonen. U verklaarde dat u daar niemand kende en daar niet gewoond hebt, Bamenda is uw thuis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U weet niet of het daar veilig is en of ze u zouden verwelkomen daar. Het CGVS wijst er op dat, zoals hierboven al vermeld werd, u vroeger wel al in het Franstalige deel woonde, al was dat voor de Engelstalige crisis. U bracht geen elementen aan die aantoonde dat u dat niet opnieuw zou kunnen doen.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen."

In haar verzoekschrift betoogt verzoekster dat er in Franstalig Kameroen sprake is van discriminatie van Engelstalige landgenoten, dat zij maar één jaar in oostelijk Kameroen woonde tijdens haar huwelijk van 2009 tot 2010, waarna haar huwelijk op de klippen liep, dat ook haar verblijf in Yaoundé van korte duur was (met name vier maanden in een hotel), dat zij omwille van de veiligheidssituatie niet terugkeerde naar Bamenda en dat de veiligheidssituatie in Kameroen zorgwekkend is. Zij wijst tevens op haar profiel als actief lid bij de CODE.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen op pertinente wijze als volgt antwoordt op het voormelde verweer uit verzoeksters verzoekschrift:

"2.1.4.4 Ten slotte voert verzoekende partij aan dat het mogelijke interne vestigingsalternatief in het Franstalig gedeelte van Kameroen geenszins redelijk is. Zij verwijst naar algemene landeninformatie en stelt dat zij in het verleden slechts 1 jaar in het Oostelijke deel van Kameroen heeft verbleven. In Yaoundé heeft zij slechts 4 maanden verbleven en is altijd in het hotel gebleven. Verzoekende partij gaat echter voorbij aan de andere motieven van verwerende partij, met name het gegeven dat zij hoogopgeleid is, reeds in verschillende landen heeft gewoond en daarbij een grote mate van zelfredzaamheid vertoonde daar zij er steeds in slaagde om in deze verschillende landen een leven op te bouwen. Bovendien spreekt zij Frans. Waar zij verwijst naar de algemene situatie verwijst verweerder integraal naar de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat veel Engelstalige Kameroeners zich in het Franstalige gedeelte vestigen en er daar geenszins sprake is van systematische vervolging van Engelstaligen. Verzoekende partij bracht geen informatie aan die het tegendeel aantoonde."

De Raad herneemt deze uiteenzetting uit verweerders nota met opmerkingen en maakte deze tot de zijne.

In zoverre verzoekster wijst op haar politiek activisme in België voor de CODE, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoekster niet concreet aannemelijk maakt dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Bezwaarlijk kan dan ook worden aangenomen dat zij omwille van haar beperkt politiek activisme in België niet in staat zou zijn om zich ingeval van terugkeer naar Kameroen in Franstalig Kameroen te hervestigen in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Kameroen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER